

جنگ در خرمن هم نژاد ها...

۱۰ اسفند ۱۳۹۴ ساعت ۲۲:۳۶

وقتی در قرن ۱۹ میلادی نظریه ملی گرایی در جهان همه گیر شد ، هم نژاد های بالکانی نیز به تبعیت از بخش های مختلف دنیای مدرن تلاش کردند تا از تحت سیطره امپراتوری عثمانی خارج شوند . اغلب مناطق بالکان از قرن ۱۶ میلادی تحت سیطره ی امپراتوری عثمانی قرار داشتند. عثمانی ها طی سه قرن بر مناطقی حکومت کردند که از نظر قومی و دینی کاملاً با آنها متفاوت بودند.

جوان و تاریخ- مقالات

وقتی در قرن ۱۹ میلادی نظریه ملی گرایی در جهان همه گیر شد ، هم نژاد های بالکانی نیز به تبعیت از بخش های مختلف دنیای مدرن تلاش کردند تا از تحت سیطره امپراتوری عثمانی خارج شوند . اغلب مناطق بالکان از قرن ۱۶ میلادی تحت سیطره ی امپراتوری عثمانی قرار داشتند. عثمانی ها طی سه قرن بر مناطقی حکومت کردند که از نظر قومی و دینی کاملاً با آنها متفاوت بودند. تبعیضاتی که دولت مرکزی استانبول نسبت به حقوق اقلیت های بالکان اعمال می کرد، روز به روز بر خشم و نارضایتی مردم این منطقه می افزود. از سویی دیگر، اقوام ساکن در بالکان به یکدیگر نیز با نفرت و انزجار می نگریستند. یونانی ها، صرب ها ، بلغارها ، اهالی مونته نگرو، مجارها و... درگیر اختلافات تاریخی بودند؛ لذا لازمه ی هرگونه تلاش برای استقلال طلبی در میان هر یک از این اقوام، درگیری با امپراتوری عثمانی و سایر ملل بالکان بود. در سال ۱۸۳۰ پس از انقلاب یونان، این کشور توانست خود را از تسلط عثمانی برهاند. پس از پیروزی دولت روسیه تزاری بر ترکهای عثمانی در سال ۱۸۷۸، کشورهای صربستان، رومانی ، بلغارستان و مونته نگرو نیز استقلال یافتند. بحران بوسنی در ۱۹۰۸ باعث شد فضای سیاسی شبه جزیره بالکان بیش از پیش، متشنج گردد. در سال ۱۹۱۱ دولت ایتالیا به لیبی ، که بخشی از قلمرو عثمانی محسوب می شد، حمله کرد. این مسئله به دولتهای بالکان اطمینان داد که می توانند در حالیکه دولت استانبول درگیر جنگ در آفریقا است، باقیمانده ی قلمرو این کشور در بالکان را تصاحب کنند. در بهار ۱۹۱۲ چهار دولت بالکان - صربستان، بلغارستان، یونان و مونته نگرو- با امضای تفاهم نامه ای که مورد حمایت روسیه واقع گردید، با یکدیگر هم پیمان شدند که منطقه ی مقدونیه را از عثمانی پس بگیرند. این اتحادیه که به اتحادیه ی بالکان معروف شد، قادر بود نزدیک به ۷۵۰ هزار سرباز بسیج کند. دولت مونته نگرو در ورود به جنگ پیش قدم شد و در ۸ اکتبر ۱۹۱۲ به امپراتوری عثمانی اعلان جنگ داد. بقیه ی اعضای اتحادیه نیز تا حداکثر ۱۰ روز بعد با عثمانی وارد جنگ شدند. دول بالکان سریعاً به پیروزی های متعدد دست یافتند. ارتش بلغارستان با غلبه بر ترکهای عثمانی در منطقه تراکیه، شهر ادرنه

(آدریانوپل) را محاصره کردند. ادرنه آخرین مانع آنها برای رسیدن به استانبول بود. ارتش متحد صربستان و مونته‌نگرو نیز موفق به تصرف شهر اسکوپیه - پایتخت مقدونیه - شدند. آنها منطقه‌ی آلبانی را نیز میان خود تقسیم کردند. همچنین ارتش یونان، ناحیه‌ی سالونیکا را تسخیر نمود. دولت عثمانی که از پیشروی بلغارها به سوی استانبول بیمناک شده بود و از طرفی نیز به تجدیدقوا نیاز داشت، درخواست آتش‌بس کرد. در ۳ دسامبر ۱۹۱۲ پیمان توقف جنگ امضاء و کنفرانس صلح در شهر لندن برگزار شد اما در ژانویه ۱۹۱۳، کودتایی نظامی در استانبول - که به سقوط دولت وقت و روی کار آمدن نظامیان منجر گردید - باعث شروع دوباره‌ی جنگ شد. این بار نیز روند جنگ کاملاً علیه دولت عثمانی پیش رفت. در ۳۰ مه ۱۹۱۳ مذاکرات صلح بار دیگر در لندن آغاز شد. ایالت آلبانی - با وجود اعتراضات مکرر دولت صربستان - مستقل شد. همچنین، مقدونیه میان چهار کشور اتحادیه‌ی بالکان تقسیم گردید. پس از جنگ اول، جنگ دوم بالکان به مدت دو ماه آغاز شد. با پایان جنگ دوم بالکان، دولت یونان بر جنوب مقدونیه و جزیره‌ی کرت مسلط شد. صربستان مناطق کوزوو، شمال و مرکز مقدونیه را تسخیر کرد. آلبانی به یک کشور مستقل تحت فرمانروایی یک شاهزاده‌ی آلمانی بدل شد. آنچه از جنگهای بالکان حاصل گردید، فقط منحصر به تغییرات ارضی نبود. دولت بلغارستان که از این شکست بسیار ناراضی بود، به حمایت امپراتوری‌های آلمان و اتریش-مجارستان چشم دوخت. در مقابل، صربستان که درگیر اختلافات مرزی با اتریش-مجارستان بود، به سوی روسها متمایل شد. تنش‌های سیاسی در منطقه‌ی بالکان به قدری افزایش یافت که بسیاری از مورخان، آن را یکی از علل و زمینه‌های بروز جنگ جهانی اول دانسته‌اند. یکی از پیامدهای این تنش سیاسی، ترور ولیعهد اتریش در شهر ساریوو بود که منجر به وقوع جنگ جهانی اول شد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۲۰۹۸۴/نژاد-هم-خرمن-جنگ-۲۰۹۸۴>